

π.π.

ΑΔΜ

Αριθμός 91/2021
ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ
Α1΄ Πολιτικό Τμήμα

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές: [redacted],
Αντιπρόεδρο του Αρειού Πάγου, Χ [redacted],
Χ [redacted] Εισηγητή, [redacted] Α [redacted],
[redacted] Αρεοπαγίτες.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του, στις 9 Μαρτίου 2020, με την παρουσία και του Γραμματέα [redacted], για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Της αναιρεσείουσας: Ανώνυμης Ασφαλιστικής Εταιρείας με την επωνυμία «ΑΣΠΙΣ ΠΡΟΝΟΙΑ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ ΖΗΜΙΩΝ», τελούσας υπό εκκαθάριση, που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της Δημήτριο Γουβέτα και δεν κατέθεσε προτάσεις.

Της αναιρεσιβλήτου: Κοινοπραξίας με την επωνυμία [redacted] [redacted] [redacted], που εδρεύει στο Ηράκλειο Κρήτης και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία δεν εκπροσωπήθηκε στο ακροατήριο.

Η ένδικη διαφορά άρχισε με την από 31/10/2007 αγωγή

Σελίδα 2 της 91/2021 πολιτικής απόφασης του Αρείου Πάγου

προσώπου που δεν είναι διάδικος στην παρούσα δίκη και την από 25/6/2008 προσεπίκληση - παρεμπόπτουσα αγωγή της ήδη αναιρεσιβλήτου που κατατέθηκαν στο Μονομελές Πρωτοδικείο Ηρακλείου και συνεκδικάστηκαν. Εκδόθηκαν οι αποφάσεις: 311/2010 οριστική του ίδιου Δικαστηρίου και 160/2017 του Τριμελούς Εφετείου Ανατολικής Κρήτης. Την αναίρεση της τελευταίας απόφασης ζητεί η αναιρεσεύουσα με την από 9/3/2018 αίτησή της.

Κατά τη συζήτηση της αίτησης αυτής, που εκφωνήθηκε από το πινάκιο, οι διάδικοι παραστάθηκαν, όπως σημειώνεται πιο πάνω.

Ο πληρεξούσιος της αναιρεσεύουσας ζήτησε την παραδοχή της αιτήσεως.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

I. Από τις διατάξεις του άρθρου 576 παρ. 1, 2 και 3 του ΚΠολΔ προκύπτει ότι, αν κάποιος από τους διαδίκους δεν εμφανιστεί κατά τη συζήτηση της αίτησης αναίρεσης ή εμφανιστεί και δεν λάβει μέρος με τον τρόπο που ορίζει ο νόμος, ο Άρειος Πάγος εξετάζει αυτεπαγγέλτως ποιος επισπεύδει τη συζήτηση. Αν την επισπεύδει ο απολιπόμενος διάδικος, η υπόθεση συζητείται σαν να ήταν παρόντες οι διάδικοι, αν όμως την επισπεύδει ο αντίδικός του, τότε ερευνάται αν ο απολειπόμενος ή ο μη παριστάμενος, με τον τρόπο που ορίζει ο νόμος, κλητεύθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα. Αν ο Άρειος Πάγος διαπιστώσει ότι έγινε νόμιμη και εμπρόθεσμη κλήτευση του απόντος διαδίκου, προχωρεί στη συζήτηση της υπόθεσης παρά την απουσία εκείνου που έχει κλητευθεί. Αν όμως η κλήση για συζήτηση δεν επιδόθηκε ή επιδόθηκε, αλλά όχι νόμιμα και εμπρόθεσμα, ο Άρειος Πάγος κηρύσσει απαράδεκτη τη συζήτηση και η υπόθεση επαναφέρεται με νέα κλήση. Εξάλλου, κατά τη γενική διάταξη του άρθρου 226

ΣΚΕΦΘΗΚΕ
Επισημάνει

Σελίδα 3 της 91/2021 πολιτικής απόφασης του Αρείου Πάγου

παρ. 4 εδ. 2 και 3 ΚΠολΔ, που εφαρμόζεται και στην αναιρετική δίκη κατά το άρθρο 575 εδάφ. β' του ίδιου Κώδικα, αν η συζήτηση αναβληθεί, ο γραμματέας είναι υποχρεωμένος αμέσως μετά το τέλος της συνεδρίασης να μεταφέρει την υπόθεση στη σειρά των υποθέσεων που πρέπει να συζητηθούν κατά τη δικάσιμο που ορίστηκε. Κατά την έννοια της τελευταίας αυτής διάταξης, η αναβολή της συζήτησης και η αναγραφή της υπόθεσης στο πινάκιο του δικαστηρίου για τη μετ' αναβολή δικάσιμο ισχύει ως κλήτευση όλων των διαδίκων για τη δικάσιμο αυτή και επομένως δεν χρειάζεται νέα κλήτευση του διαδίκου. Προϋπόθεση της εγκυρότητας της κλήτευσης αυτής είναι ο απολιπόμενος κατά τη μετ' αναβολή δικάσιμο διάδικος να είχε επισπεύσει εγκύρως τη συζήτηση ή να είχε νομίμως και εμπροθέσμως κλητευθεί να παραστεί κατά τη δικάσιμο, κατά την οποία αναβλήθηκε η υπόθεση είτε να είχε παραστεί νομίμως κατά την πρώτη αυτή δικάσιμο και, επομένως, με τη νόμιμη παράστασή του και τη μη εναντίωσή του καλύφθηκε η τυχόν ακυρότητα της κλήτευσής του κατά την αρχική δικάσιμο. Διαφορετικά, η αναβολή της υπόθεσης από το πινάκιο και η αναγραφή αυτής για τη νέα μετ' αναβολή δικάσιμο δεν ισχύει ως κλήτευσή του για την τελευταία αυτή δικάσιμο. Στην προκειμένη περίπτωση από τα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά συνεδρίασης του Δικαστηρίου τούτου προκύπτει ότι κατά την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας μετ' αναβολή δικάσιμο (9/3/2020), κατά την οποία η υπόθεση εκφωνήθηκε με τη σειρά του πινακίου, η αναιρεσίβλητη δεν εμφανίστηκε ούτε εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο με δήλωση, κατά το άρθρο 242 παρ. ΚΠολΔ. Ωστόσο, όπως προκύπτει από τα στοιχεία της δικογραφίας, η πιο πάνω απολιπόμενη διάδικος είχε κλητευθεί νόμιμα και εμπρόθεσμα από την επισπεύδουσα τη συζήτηση αναιρεσείουσα για να παραστεί

κατά την αρχική δικάσιμο της 18-3-2019 (βλ. την επικαλούμενη και προσκομιζόμενη υπ' αριθ. 4468Γ/3-1-2019 έκθεση επίδοσης του δικαστικής επιμελήτριας στο Εφετείο Ανατολικής Κρήτης [redacted]), κατά την οποία η συζήτηση της κρινόμενης αίτησης αναίρεσης αναβλήθηκε από το πινάκιο για την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο (9/3/2020). Επομένως, σύμφωνα με όσα εκτέθηκαν στη μείζονα σκέψη, πρέπει να προχωρήσει η συζήτηση της υπόθεσης, παρά την απουσία της αναιρεσίβλητης.

II. Με την κρινόμενη από 9-3-2018 αίτηση αναίρεσης προσβάλλεται η αντιμωλία των διαδίκων κατά την τακτική διαδικασία εκδοθείσα υπ' αριθ. 160/2017 τελεσίδικη απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Ανατολικής Κρήτης, το οποίο δικάζοντας τις εφέσεις της αναιρεσίβλητης και των δύο μελών αυτής φυσικών προσώπων καθώς και της αναιρεσείουσας κατά της υπ' αριθ. 311/2010 οριστικής απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ηρακλείου: α) απέρριψε ως απαράδεκτη την έφεση της αναιρεσείουσας ως προς τους λοιπούς των εφεσιβλήτων και απέρριψε αυτήν κατ' ουσίαν ως προς την πρώτη των εφεσιβλήτων-αναιρεσίβλητη και β) απέρριψε ως απαράδεκτη την έφεση της αναιρεσίβλητης και των μελών αυτής (κοινοπραξίας) ως προς τη δεύτερη των εφεσιβλήτων-αναιρεσείουσα και έκανε εν μέρει δεκτή αυτήν ως προς την πρώτη των εφεσιβλήτων [redacted] και, αφού εξαφάνισε την εκκαλουμένη απόφαση, κράτησε και δίκασε την υπόθεση, έκανε εν μέρει δεκτή την κύρια αγωγή και επίσης έκανε δεκτή την προσεπίκληση και τη σωρευόμενη σ' αυτήν παρεμπόπτουσα αγωγή. Η αίτηση αυτή αναίρεσης ασκήθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα (άρθρα 552, 553, 556, 558, 564, 566 παρ. 1 ΚΠολΔ). Επομένως, είναι παραδεκτή

ΑΠΟΡΗΘΗΚΕ
Ο Εισηγητής

(άρθρ. 577 παρ.1 ΚΠολΔ) και πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω (άρθρ. 577 παρ. 3 ΚΠολΔ).

III. Κατά τη διάταξη του άρθρου 559 αριθ. 14 ΚΠολΔ αναίρεση επιτρέπεται, αν το δικαστήριο παρά το νόμο κήρυξε ή δεν κήρυξε ακυρότητα, έκπτωση από δικαίωμα ή απαράδεκτο. Ο λόγος αναφέρεται σε ακυρότητες, εκπτώσεις από δικαιώματα και απαράδεκτα από το δικονομικό μόνο δίκαιο, ενώ οι ακυρότητες από το ουσιαστικό δίκαιο ελέγχονται μέσω του λόγου του αριθμού 1. Με τον όρο "απαράδεκτο" νοείται το δικονομικό απαράδεκτο, δηλαδή αυτό που δημιουργείται από την αθέτηση - παραβίαση δικονομικής διάταξης, με αποτέλεσμα η δικονομική ενέργεια να στερείται των αναγκαίων προϋποθέσεων του κύρους της (Ολ ΑΠ 2/2001, ΑΠ 833/2019, ΑΠ 350/2017, ΑΠ 1496/2017). Εξάλλου, κατά τη διάταξη του άρθρου 235 του ν. 4364/2016 περί ιδιωτικής ασφάλισης «1. Η Εποπτική Αρχή είναι η μόνη αρμόδια να ανακαλέσει την άδεια λειτουργίας ασφαλιστικής επιχείρησης του άρθρου 220 του παρόντος. Στην περίπτωση αυτή ακολουθεί το στάδιο ασφαλιστικής εκκαθάρισης, εκτός αν άλλως ορίζεται στην απόφαση... 2... 3. Στην περίπτωση ασφαλιστικής εκκαθάρισης εφαρμόζονται συμπληρωματικά οι διατάξεις του Πτωχευτικού Κώδικα, και επί ζητημάτων που δεν ρυθμίζονται από τον Πτωχευτικό Κώδικα, οι διατάξεις του κ.ν. 2190/1920 και του ΚΠολΔ. Παράβαση των διατάξεων αυτών επιφέρει τις ίδιες κυρώσεις και πρόστιμα στο πρόσωπο του ασφαλιστικού εκκαθαριστή όπως στην περίπτωση του Διοικητικού Συμβουλίου». Επίσης, σύμφωνα με το άρθρο 239 παρ. 3 του ίδιου νόμου ορίζεται ότι «Κατά το χρονικό διάστημα που η ασφαλιστική επιχείρηση βρίσκεται σε ασφαλιστική εκκαθάριση αναστέλλεται κάθε αναγκαστική εκτέλεση σε βάρος της και σε βάρος των ασφαλισμένων της για ασφαλίσεις αστικής ευθύνης, μέχρι το

Σελίδα 6 της 91/2021 πολιτικής απόφασης του Αρείου Πάγου

ποσό για το οποίο ευθύνεται εις ολόκληρο η ασφαλιστική επιχείρηση. Κατά το ίδιο χρονικό διάστημα αναστέλλονται οι ατομικές διώξεις των δικαιούχων απαιτήσεων από ασφάλιση κατά της ασφαλιστικής επιχείρησης». Επιπλέον, με το άρθρο 248 παρ. 1 και 2 αυτού (ν. 4364/2016) ορίστηκαν τα εξής: «1. Από τις διατάξεις του παρόντος άρθρου διέπονται οι υφιστάμενες κατά την 31-12-2015 ασφαλιστικές εκκαθαρίσεις. 2. Στις εκκαθαρίσεις της παρ. 1 του παρόντος άρθρου έχουν εφαρμογή τα άρθρα 235 παρ.1, 2, 3, 5 και 6, 236 έως 239, 242 παρ.1 και 4, 243 παρ.1, 2 και 4, 244, 245 παρ. 1 και 3, 246 και 247 του παρόντος». Από την εν λόγω διάταξη του νόμου αυτού (4364/2016) προκύπτει σαφής και αναμφίβολη νομοθετική βούληση περί αναδρομικότητας αυτής και των λοιπών σχετικών διατάξεων και περί εφαρμογής αυτών και επί εννόμων σχέσεων και δικαιωμάτων που είχαν δημιουργηθεί πριν την έναρξη της ουσιαστικής ισχύος του νόμου αυτού, δηλαδή υπό το καθεστώς του ν.δ. 400/1970 (ΟΛ ΑΠ 1/2020). Ακόμη, κατά τη διάταξη του άρθρου 25 του Πτωχευτικού Κώδικα (ν. 3788/2007) ορίζεται ότι «1. Με επιφύλαξη της διάταξης του άρθρου 26, από την κήρυξη της πτώχευσης αναστέλλονται αυτοδικαίως όλα τα ατομικά καταδιωκτικά μέτρα των πιστωτών κατά του οφειλέτη προς ικανοποίηση ή εκπλήρωση πτωχευτικών απαιτήσεών τους. Ιδίως απαγορεύεται η έναρξη ή συνέχιση της αναγκαστικής εκτέλεσης, η άσκηση αναγνωριστικών ή καταψηφιστικών αγωγών, η συνέχιση των δικών επ' αυτών, η άσκηση ή εκδίκαση ένδικων μέσων, η έκδοση πράξεων διοικητικής ή φορολογικής φύσεως, ή η εκτέλεσή τους σε στοιχεία της πτωχευτικής περιουσίας. 2. Πράξεις κατά παράβαση της κατά την παράγραφο 1 αναστολής είναι απολύτως άκυρες». Από το συνδυασμό των ανωτέρω διατάξεων προκύπτει ότι, αν ανακληθεί η άδεια λειτουργίας ασφαλιστικής επιχείρησης (με απόφαση της

ΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο Επιτηρητής

αρμόδιας Εποπτικής Αρχής), ακολουθεί, εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά στην απόφαση, το στάδιο της ασφαλιστικής εκκαθάρισης, η οποία, αντιθέτως με ότι συμβαίνει στην πτώχευση, συνιστά συλλογική διαδικασία διοικητικής φύσης, που κινείται από την Εποπτική Αρχή (και όχι με πρωτοβουλία των πιστωτών), οδηγεί δε στη ρευστοποίηση της περιουσίας της ασφαλιστικής επιχείρησης με σκοπό την ικανοποίηση, αποκλειστικά με τη ρευστοποίηση της περιουσίας της ασφαλιστικής επιχείρησης, των πιστωτών, ανάλογα με το ύψος των κατά της τελευταίας υφισταμένων απαιτήσεών τους. Επί της εκκαθάρισης αυτής είναι δυνατή η συμπληρωματική, ευθεία και όχι αναλογική, εφαρμογή εκείνων μόνον των διατάξεων του Πτωχευτικού Κώδικα, οι οποίες δεν αντίκεινται στον επιδιωκόμενο με την ως άνω εκκαθάριση σκοπό. Μεταξύ των εφαρμοστέων διατάξεων περιλαμβάνεται και εκείνη του άρθρου 25 του Πτωχευτικού Κώδικα, η οποία προβλέπει την αυτοδίκαιη αναστολή, από την κήρυξη της πτώχευσης, όλων των ατομικών καταδιωκτικών μέτρων των πιστωτών κατά του οφειλέτη προς εκπλήρωση ή ικανοποίηση των πτωχευτικών απαιτήσεών τους (έναρξη, συνέχιση αναγκαστικής εκτέλεσης, άσκηση αναγνωριστικών ή καταψηφιστικών αγωγών, η συνέχιση των δικών επ' αυτών, άσκηση, εκδίκαση ενδίκων μέσων κ.λπ.), όσες δε πράξεις ενεργηθούν κατά παράβαση της αναστολής αυτής είναι απολύτως άκυρες. Με βάση τα παραπάνω θα πρέπει αναφορικά με τα κατά της ασφαλιστικής επιχείρησης ένδικα βοηθήματα και ένδικα μέσα να γίνει δεκτό ότι, στο πλαίσιο της ασφαλιστικής εκκαθάρισης, επέρχονται ειδικότερα οι ακόλουθες έννομες συνέπειες: Η συζήτηση κάθε είδους, αναγνωριστικού ή καταψηφιστικού χαρακτήρα, αγωγών που ασκήθηκαν από πιστωτές της εκκαθάρισης κηρύσσεται ως απαράδεκτη. Η

συνέχιση εκκρεμών δικών επί αγωγών αντίστοιχου χαρακτήρα αναστέλλεται αυτοδικαίως. Η έναρξη διαδικασιών αναγκαστικής εκτέλεσης με την επίδοση επιταγής προς πληρωμή θεωρείται ως άκυρη. Η διενέργεια πράξεων συντηρητικής ή αναγκαστικής εκτέλεσης και η συνέχιση αντίστοιχων διαδικασιών κατά της παρουσίας της ασφαλιστικής επιχείρησης, ακόμη κι αν έχει εκδοθεί αμετάκλητη δικαστική απόφαση, αναστέλλονται. Η άσκηση και η εκδίκαση ενδίκων μέσων επί αποφάσεων, που εκδόθηκαν κατόπιν αγωγής ή άλλου ενδίκου βοηθήματος από πιστωτές της εκκαθάρισης, απαγορεύεται. Η έναρξη ή συνέχιση διαδικασιών εκτέλεσης εκ μέρους του Δημοσίου ή ν.π.δ.δ. σε βάρος της ασφαλιστικής επιχείρησης αναστέλλονται ομοίως. Σε περίπτωση δε που, παρά την ανωτέρω απαγόρευση, ασκηθούν αγωγές, ένδικα μέσα ή άλλου είδους έννομα βοηθήματα ή συνεχίζεται η εκδίκαση αυτών, το δικαστήριο που επιλαμβάνεται αυτών οφείλει και αυτεπαγγέλτως να κηρύξει απαράδεκτη τη συζήτηση ή τη συνέχιση εκδίκασης αυτών (ΑΠ 1254/2019, ΑΠ 672/2019, ΑΠ 1942/2017).

Στην προκειμένη περίπτωση, το Εφετείο, όπως προκύπτει από την επισκόπηση της προσβαλλόμενης απόφασης, δικάζοντας επί της από 15-6-2013 (αριθ. κατ. 162/2013 έφεσης της αναιρεσιούσας ————— (εκκαλούσας-προσεπικαλουμένης-παρεμπιπτόντως εναγομένης) και της από 2-12-2010 (αριθ. κατ. 532/2010) έφεσης της αναιρεσίβλητης και των δύο φυσικών προσώπων μελών της (εκκαλούντων-εναγομένων στην κύρια αγωγή) δέχθηκε τα ακόλουθα: «...ενόψει των ανωτέρω, στην προκειμένη περίπτωση, η επικουρική έφεση υπό στοιχ. Α (αριθ.κατ.532/2010) της εκκαλούσας Κοινοπραξίας παρεμπιπτόντως ενάγουσας, κατά της δεύτερης εφεσίβλητης παρεμπιπτόντως εναγομένης, "ΑΣΠΙΣ ΠΡΟΝΟΙΑ" είναι

ΔΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο Εισηγητής

απαράδεκτη, αφού...λόγω του επικουρικού χαρακτήρα της προσεπικλήσεως και της ενωμένης με αυτήν παρεμπίπτουσας αγωγής έναντι της κύριας αγωγής, για να μεταβιβασθεί η υπόθεση στο Εφετείο και κατά το μέρος αυτό (όσον αφορά δηλαδή την προσεπίκληση και την παρεμπίπτουσα αγωγή) πρέπει να ασκήσει έφεση (επικουρική) η ηττημένη προσεπικαλέσασα-παρεμπιπτόντως ενάγουσα της αγωγής, αυτής, ζητώντας την επανεξέταση της, σε περίπτωση, που γίνει δεκτή η έφεση της κυρίως ενάγουσας...Στην προκειμένη υπόθεση, η ενάγουσα της κύριας αγωγής, [REDACTED] δεν άσκησε κατ' αυτής (εναγομένης και παρεμπιπτόντως ενάγουσας Κοινοπραξίας) έφεση. Συνακόλουθα τούτων...η κρινομένη έφεση (επικουρική), αναφορικά με τη δεύτερη εφεσίβλητη υπό εκκαθάριση ασφαλιστική εταιρία, είναι απορριπτέα ως απαράδεκτη. Επίσης ο δεύτερος και τρίτος των εκκαλούντων της ίδιας έφεσης δεν νομιμοποιούνται στην άσκηση έφεσης αναφορικά και πάλι με τη δεύτερη εφεσίβλητη υπό εκκαθάριση ασφαλιστική εταιρία "ΑΣΠΙΣ ΠΡΟΝΟΙΑ", καθώς δεν υπήρξαν διάδικοι (αντίδικοι) με την τελευταία στην πρωτόδικη δίκη, επομένως η έφεση αυτών κατά το μέρος που απευθύνεται ως προς την δεύτερη εφεσίβλητη απορρίπτεται ως απαράδεκτη....Περαιτέρω...εφόσον η εκκαλούσα στην υπό στοιχ. Β (με αριθ. κατ.162/2013) έφεση δεν παρενέβη (αφού δικάσθηκε ερήμην) στην κύρια αγωγή υπέρ της εναγομένης και προσεπικαλούσας, Κοινοπραξίας με την επωνυμία "[REDACTED] [REDACTED] δεν κατέστη διάδικος στην κύρια δίκη και απαραδέκτως στρέφεται με την υπό κρίση έφεση της κατά της ενάγουσας της κύριας αγωγής και ήδη τέταρτης από τους εφεσίβλητους [REDACTED] και κατά το κεφάλαιο αυτής που αφορά την κύρια αγωγή και οι λόγοι της έφεσης που αφορούν αυτήν (την κύρια αγωγή) είναι απορριπτέοι.

Σελίδα 10 της 91/2021 πολιτικής απόφασης του Αρείου Πάνου

Επίσης απαράδεκτως στρέφεται και κατά των δεύτερου, τρίτου και πέμπτου των εφεσίβλητων καθώς αυτοί δεν υπήρξαν διάδικοι, στην πρωτόδικη δίκη, ήτοι αντίδικοι της εκκαλούσας (517 ΚΠολΔ). Επομένως η έφεση πρέπει να απορριφθεί ως προς τους δεύτερο, τρίτο, τέταρτη και πέμπτο των εφεσίβλητων... Κατά το μέρος όμως που στρέφεται κατά της πρώτης εφεσιβλήτου και κατά των διατάξεων της εκκαλούμενης με τις οποίες έγινε δεκτή η εναντίον της από 25-06-2008 ανακοίνωση δίκης με προσεπίκληση σε αναγκαστική παρέμβαση και παρεμπίπτουσα αγωγή αποζημίωσης, η έφεση έχει ασκηθεί κατά τις νόμιμες διατυπώσεις... πρέπει αυτή να γίνει δεκτή κατ' ουσίαν, ως στρεφόμενη κατ' ερήμην εκδοθείσας πρωτόδικης οριστικής αποφάσεως, να εξαφανιστεί η εκκαλουμένη απόφαση, ως προς το εν λόγω κεφάλαιο, να κρατηθεί η υπόθεση από το Δικαστήριο αυτό και να δικαστεί η από 25-6-2008 (3723/2008) παρεμπίπτουσα αγωγή... Σύμφωνα με όλα τα παραπάνω ... πρέπει να απορριφθεί ως ουσιαστικά αβάσιμη, κατά το μέρος που κρίθηκε παραδεκτή, η από 15-6-2013 (αριθ. κατ. 162/2913) έφεση της προσεπικαλουμένης-παρεμπιπτόντως εναγομένης ασφαλιστικής εταιρίας.... Κατά παραδοχήν δε ως και κατ' ουσίαν βασίμων των ως άνω κριθέντων βασίμων λόγων της από 02/12/2010 (και με αριθμό καταθέσεως 532/2010) εφέσεως του ενάγοντος, πρέπει να γίνει δεκτή αυτή ως και κατ' ουσίαν βάσιμη και να εξαφανιστεί η εκκαλουμένη με αριθμό 311/2010 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ηρακλείου, τόσον ως προς τα προσβαλλόμενα με αυτή κονδύλια, όσο και ως προς τα λοιπά επιδικασθέντα με αυτή στην ενάγουσα, κονδύλια που δεν ανατράπηκαν, αλλά και που δεν προσβλήθηκαν με την έφεση, χάριν της ενότητας της εκτέλεσης... Να κρατηθεί η υπόθεση στο δικαστήριο τούτο.... Να συνεκδικαστεί η κύρια αγωγή με την προσεπίκληση-

ΕΣΠΡΗΘΗΚΕ
Ο Εισηγητής

παρεμπίπτουσα αγωγή. Να γίνει δεκτή κατά ένα μέρος η κύρια αγωγή και ως ουσία βάσιμη και να υποχρεωθούν οι εναγόμενοι και σε ολόκληρον ο καθένας να καταβάλουν στην ενάγουσα ως αποζημίωση και για χρηματική ικανοποίηση, λόγω ηθικής βλάβης το συνολικό ποσόν των [REDACTED] ευρώ... Να γίνει δεκτή η προσεπίκληση και η σωρευόμενη σ' αυτή παρεμπίπτουσα αγωγή. Να υποχρεωθεί η προσεπικαλούμενη-παρεμπιπτόντως εναγομένη να καταβάλλει στην προσεπικαλούσα-παρεμπιπτόντως ενάγουσα, οποιοδήποτε χρηματικό ποσό που αυτή θα καταβάλει για κεφάλαιο, τόκους και έξοδα, στην ενάγουσα της άνω κύριας αγωγής, για τις επιδικασθείσες σ' αυτήν με την απόφαση αυτή απαιτήσεις, με το νόμιμο τόκο από την καταβολή μέχρι την εξόφληση...». Έτσι που έκρινε κατά τα ως άνω το Εφετείο, μετά την εξαφάνιση της εκκαλούμενης απόφασης και ως προς την από 25-6-2008 προσεπίκληση και τη σωρευόμενη σ' αυτήν παρεμπίπτουσα αγωγή και τη διακράτησή της, παρά το νόμο προέβη σε εκδίκαση και παραδοχή αυτής κατ' ουσίαν και υπέπεσε στην αποδιδόμενη σ' αυτήν από τον αριθ. 14 του άρθρου 559 ΚΠολΔ πλημμέλεια. Τούτο δε διότι η τότε εκκαλούσα στην από 15-6-2013 και με αριθ. κατάθεσης 162/2013 έφεση και ήδη αναιρεσείουσα είχε ήδη τεθεί σε ασφαλιστική εκκαθάριση, δυνάμει της υπ' αριθ. 156/16-9-2009 και 21-9-2009 απόφασης της Επιτροπής Εποπτείας Ιδιωτικής Ασφάλισης (ΦΕΚ Β' 11292/2009), όπως άλλωστε έγινε δεκτό και με την προσβαλλόμενη απόφαση. Με τα δεδομένα αυτά στην παρούσα περίπτωση είχαν εφαρμογή κατά τα ως άνω οι διατάξεις των άρθρων 239 παρ. 3 του ν. 4346/2016 και 25 του ΠτΚ, σύμφωνα με τις οποίες από τη θέση της εταιρείας σε ασφαλιστική εκκαθάριση αναστέλλονται αυτοδικαίως όλα τα ατομικά καταδιωκτικά μέτρα, μεταξύ των οποίων και η συνέχιση των δικών

επί αναγνωριστικών ή καταψηφιστικών αγωγών κατ' αυτής (εταιρείας) και ως εκ τούτου έπρεπε να κηρυχθεί απαράδεκτη η συνέχιση της εκδίκασης της ένδικης από 25-6-2008 προσεπίκλησης και της σωρευόμενης σ' αυτήν παρεμπόπτουσας αγωγής της αναιρεσίβλητης κατά της αναιρεσείδουσας. Επομένως, η αναιρεσίβλητη, ως πιστώτρια της αναιρεσείδουσας ασφαλιστικής επιχείρησης που έχει τεθεί σε καθεστώς ασφαλιστικής εκκαθάρισης, περιορίζεται στη δυνατότητα να αναγγείλει τις απαιτήσεις της στον ασφαλιστικό εκκαθαριστή και στην τήρηση των συναφών διαδικασιών των άρθρων 242 επ. του ν. 4364/2016. Κατά συνέπεια τούτων είναι βάσιμος ο μοναδικός ως άνω σχετικός λόγος της αίτησης αναίρεσης και πρέπει αυτή να γίνει δεκτή και να αναιρεθεί η προσβαλλόμενη απόφαση κατά το μέρος που αφορά την ως άνω από 25-6-2008 προσεπίκληση και τη σωρευόμενη σ' αυτήν παρεμπόπτουσα αγωγή. Περαιτέρω, ενόψει του ότι η υπόθεση δεν χρειάζεται άλλη διευκρίνιση, πρέπει αυτή να κρατηθεί για να δικαστεί από το παρόν Δικαστήριο (άρθρ. 580 παρ. 3 ΚΠολΔ) και να κηρυχθεί απαράδεκτη η συνέχιση της εκδίκασης της πιο πάνω προσεπίκλησης και της σωρευόμενης σ' αυτήν παρεμπόπτουσας αγωγής. Ακόμη, πρέπει, σύμφωνα με το άρθρο 495 παρ. 4 ΚΠολΔ, να διαταχθεί η επιστροφή του παραβόλου στην καταθέσασα αυτό αναιρεσείδουσα και να συμψηφιστούν τα δικαστικά έξοδα μεταξύ των διαδίκων, λόγω του δυσερμηνεύτου των κανόνων δικαίου που εφαρμόστηκαν (άρθρ. 179 ΚΠολΔ).

ΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο Εισηγητής
[Signature]

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΑΝΑΙΡΕΙ την υπ' αριθ. 160/2017 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Ανατολικής Κρήτης κατά το μέρος που αναφέρεται στο αιτιολογικό.

[Signature]

[Signature]

ΚΡΑΤΕΙ την υπόθεση προς ουσιαστική εκδίκαση κατά το ως άνω μέρος της.

ΚΗΡΥΣΣΕΙ απαράδεκτη τη συνέχιση της εκδίκασης της από 25-6-2008 και με αριθ. κατάθεσης 3723/573/27-6-2008 ανακοίνωσης δίκης-προσεπίκλησης-παρεμπόπτουσας αγωγής.

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ την επιστροφή του παραβόλου στην αναιρεσεύουσα.

ΣΥΜΨΗΦΙΖΕΙ τα δικαστικά έξοδα μεταξύ των διαδίκων.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε στην Αθήνα, στις 3 Νοεμβρίου 2020.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στην Αθήνα, στις 27 Ιανουαρίου 2021.

Η ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο ΕΠΙΤΗΡΗΣ

Πρώτο Αντίγραφο
θεωρήθηκε για τη νόμιμη
σημείωση
Αθήνα, 09 Ιουλ. 2021
Ο Γραμματέας

Φωτεινή Σαμेलή

